

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

18 septembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Nicolae Gordilă, Elena Covalenco,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013, declarate de către avocatul Igor Țurcanu în interesele inculpatului și inculpatul

Danilovici Vasile Veaceslav, născut la 17 iulie 1987, originar din or. Edineț, domiciliat în mun. Chișinău, str. Pietrarilor 1.

1. *Examinat în prima instanță: 26.12.2012-12.02.2013*

2. *Examinat în instanța de apel: 06.03.2013-09.04.2013*

3. *Examinat în instanța de recurs: 12.07.2013-18.09.2013*

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei militare, mun. Chișinău din 12 februarie 2013, Danilovici V.V. a fost condamnat în baza:

- art. 368 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 150 unități convenționale, conform art. 79 Cod penal;

- art. 370 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 200 u.c., cu privarea dreptului de a ocupa funcții în Forțele Armate pe un termen de 2 ani, conform art. 79 Cod penal;

Conform art. 84 Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin absorbirea pedepsei mai ușoare de pedeapsa mai aspră, amenda în mărime de 200 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în Forțele Armate pe un termen de 2 ani.

Obligarea lui Danilovici V.V. să achite amenda în termen de o lună.

2. Potrivit sentinței, Danilovici V.V. exercită serviciul militar prin contract în cadrul Batalionului 22 de Menținere a Păcii din 26 iulie 2010 și până în prezent, îndeplinind funcția de comandant baterie aruncătoare de mine în grad militar locotenent major.

Soldatul Melnic Dumitru, în perioada 23 august 2011 - 06 iulie 2012 a îndeplinit serviciul militar în termen, în cadrul Batalionului 22 MP, pluton 1 tragere a Bateriei aruncătoare de mine, în grad militar soldat.

La 25 aprilie 2012, Danilovici V.V., aflându-se în incinta cancelariei Bateriei aruncătoare de mine a Batalionului 22 MP, dislocat în str. Pietrarilor, 1 mun. Chișinău, fiind superior în funcție și în grad în conformitate cu prevederile art. 48 și 49 al Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale RM față de Melnic D.V., a încălcat grav cerințele art. 26 al Legii RM „Cu privire la statutul militarilor”, art. 14, 15, 19, 116, a Regulamentului Serviciului Interior al Forțelor Armate ale RM, art. 5 al Regulamentului Disciplinei Militare: care-1 obliga să respecte jurământul militar și prevederile regulamentelor militare; să prețuiască onoarea unității militare; să fie demn

de gradul militar și de uniforma militară ce o poartă; să fie disciplinat și vigilent; să prețuiască camaraderia militară; să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor; să fie cinstit, corect, sincer și principial; să-i stimeze pe inferiorii, să-i apere în orice condiții; să contribuie la menținerea și la restabilirea ordinii regulamentare; să se comporte cu demnitate atât în unitatea militară cât și în afara ei, să nu-și permită să încalce ordinea publică, să contribuie pe toate căile la apărarea onoarei și demnității cetățenilor, la menținerea prestigiului Forțelor Armate, să educe în permanență subordonații, să dea dovadă de delicatețe și atenție față de subordonați, să nu admită în relațiile cu ei grosolăni, să îmbine exigența înaltă și principialitatea cu respectul demnității lor personale, să mențină în permanență o disciplină militară strictă și o stare moral-psihologică sănătoasă în cadrul efectivului, să controleze respectarea ordinii interioare pe sectoarele atribuite subunităților; la depistarea cazurilor de infracțiuni, incidente și încălcări, să ia măsuri pentru înlăturarea lor - în loc de aceasta Danilovici V.V. a admis intenționat lovirea subalternului de către șef în timp când aceștia îndeplineau obligațiile legate de serviciul militar. Astfel, în jurul orelor 10.00-11.00, Danilovici V.V. i-a aplicat lui Melnic D.V. o lovitură cu mâna în regiunea urechii stângi, cauzându-i ultimului suferințe fizice.

La fel, la 06 iunie 2012 Danilovici V.V. îndeplinind temporar funcția de comandant al bateriei aruncătoare de mine a Batalionului 22 MP, a încălcat grav cerințele art. 57 din Constituția RM; art. 4 lit. g); art. 26 din Legea RM „Cu privire la statutul militarilor”; art. 14, 15, 94, 116, 171-173 din Regulamentul Serviciului Interior al Forțelor Armate ale RM; art. 5-8 din Regulamentul Disciplinei Militare, care-1 obliga: să răspundă de menținerea unui înalt grad al pregătirii de luptă, pregătirii cetățenilor pentru apărarea Patriei, să respecte Jurământul militar și prevederile regulamentelor militare, să prețuiască onoarea unității militare, să păstreze demnitatea gradului și uniformei militare pe care o poartă, să fie disciplinat și vigilent, să prețuiască camaraderia militară, să respecte drepturile și libertățile tuturor cetățenilor; să servească în permanență drept exemplu de înaltă cultură, modestie și cumpătate, să păstreze cu sfințenie onoarea militară, să-și apere demnitatea și să stimeze demnitatea celorlalți, să le mențină dispoziția morală și psihologică de a apăra Patria, sentimentul de mândrie și simțul răspunderii pentru apartenența la Forțele Armate ale RM, să le dezvolte calitățile necesare pentru îndeplinirea datoriei militare, curajul, stăpânirea de sine, ingeniozitatea, vigilența, sentimentul camaraderiei ostășești și simțul întrajutorării, să ofere personal exemplul de educație, de atitudine sânguincioasă față de serviciu; să dea dovadă de delicatețe și atenție față de subordonați, să nu admită în relațiile cu ei grosolăni, să îmbine exigența înaltă și principialitatea cu respectul demnității lor personale, să ia măsuri pentru soluționarea problemelor ce țin de asigurarea protecției sociale și juridice a militarilor; să mențină în permanență o disciplină militară strictă și o stare moral-psihologică sănătoasă în cadrul efectivului; să întreprindă măsuri pentru prevenirea cazurilor de traumatism în cadrul efectivului; să întreprindă măsuri pentru prevenirea maladiilor, să asigure la timp militarii în termen din companie cu drepturile cuvenite, să studieze în amănunte necesitățile lor; să-i stimeze pe inferiori, să-i apere în orice condiții; să contribuie la menținerea și la restabilirea ordinii regulamentare; să fie exigent de subalterni, să respecte demnitate lor personale, prin grija permanentă față de ei, prin

îmbinarea iscusită a metodelor de convingere și de constrângere și prin aplicarea lor corectă; să creeze în subunitatea militară, o atmosferă de responsabilitate, de ajutor reciproc și de mândrie pentru colectivul de militari; să acorde o atenție deosebită studierii, sub toate aspectele, a calităților subalternilor, respectării relațiilor regulamentare, coeziunii colectivului de militari, consolidării prieteniei dintre militari, să depisteze la timp cauzele și să prevină încălcările (abaterilor) ce se comit de subalterni, să creeze o atitudine de intoleranță față de cei care încalcă disciplina militară, față de cazurile de inechitate socială; să analizeze starea disciplinei militare, să stabilească măsuri eficiente de îmbunătățire a disciplinei, să nu admită tănuirea faptelor de încălcare a disciplinei militare, a infracțiunilor și incidentelor; să ceară, cu hotărâre și fermitate, respectarea disciplinei militare și a ordinii regulamentare, să creeze în acest scop toate condițiile necesare și să nu lase fără reacție nici o încălcare (abatere) comisă de subaltern - în loc de aceasta Danilovici V.V. a admis intenționat abuzul de serviciu, și anume: acționând intenționat, urmărind scopul tănuirii circumstanțelor reale a traumării lui Melnic D.V., i-a spus acestuia să declare în unitate și la Procuratura militară Chișinău, că trauma depistată la el la 05 iunie 2012 „Perforația posttraumatică a timpanului urechii stângi” i-a fost cauzată în timp ce se afla în concediu. Totodată, Danilovici V.V. i-a promis lui Melnic D.V. că dacă v-a declara acestea ultimul nu va avea careva probleme în timpul serviciului militar și nici el - Danilovici V.V. nu va suporta careva consecințe pe caz, totodată primind în termen următorul grad militar.

Fiind influențat în mod psihic și conștientizând pericolul, care poate urma pentru el, Melnic D.V. a acceptat să susțină versiunea lui Danilovici V.V. și la 06 iunie 2012 a depus o explicație pe numele lui Danilovici V.V., iar ulterior a confirmat și la Procuratura militară Chișinău, precum că trauma a survenit în urma aplicării loviturii de către verișorul său - Grușca Ilie la 14 mai 2012 în timp ce se afla în concediu, fapte ce nu corespunde adevărului.

Ulterior, la 12 iulie 2012, fiind chestionat pe caz de către colaboratorii de poliție din cadrul CPR Criuleni, Melnic D.V. a declarat că la 14 mai 2012 nu a fost lovit de către Grușca I., ci de către locotenentul Danilovici V.V. și soldatul Lungu A. în timpul îndeplinirii serviciului militar, pe acest caz dispunându-se pornirea cauzei penale 2012210520 și 2012210533.

În rezultatul acestor acțiuni infracționale ale lui Danilovici V.V., au fost cauzate urmări considerabile intereselor publice și drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanelor fizice și juridice, exprimate prin: instigarea lui Melnic D.V. la denunțare falsă soldată cu suspectarea lui Grușcă I. în comiterea unei infracțiuni - ce putea finaliza cu atragerea la răspundere penală a unei persoane nevinovate; inducerea în eroare a organului de urmărire penală și tănuirea infracțiunii comise în unitate, fapte care în cumul aduc atingere credibilității sistemului judiciar și prestigiului și onoarei Forțelor Armate.

Acțiunile inculpatului Danilovici V.V., au fost calificate în baza:

- art. 368 alin. (1) Cod penal – *lovirea subalternului de către șef în timpul când aceștia îndeplinesc obligațiile legate de serviciul militar;*

- art. 370 alin. (1) Cod penal – *abuz de serviciu de către șef și o persoană cu funcție de răspundere, dacă aceasta a cauzat victimei și intereselor de serviciu daune în proporții considerabile.*

3. Împotriva sentinței a declarat apel procurorul, care a solicitat casarea parțială a acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie condamnat în baza:

- art. 368 alin. (1) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei pe un termen de 1 an, conform art. 90 Cod penal;

- art. 370 alin. (1) Cod penal, la amendă în mărime de 500 u.c., cu privare de dreptul de a ocupa funcții în Forțele Armate pe un termen de 3 ani;

În conformitate cu art. 84 alin. (1) Cod penal pentru concurs de infracțiuni prin cumul total al pedepselor aplicate - a-i stabili pedeapsa definitivă de 2 ani închisoare, cu amenda în mărime de 500 u.c., cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în Forțele Armate pe un termen de 3 ani.

În conformitate cu art. 90 Cod penal a-i suspenda condiționat executarea pedepsei pe un termen de 1 an.

Conform art. 84 alin. (3) și 87 alin. (2) Cod penal, a-i stabili executarea pedepselor de sine stătător.

În motivarea apelului s-a invocat blîndețea pedepsei aplicate, din motivul neatingerii scopului prevăzut de art. 61 CP.

3.1 Sentința a fost contestată și de către avocatul Țurcanu I. în interesele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea potrivit modului stabilit pentru prima instanță a unei noi hotărâri de achitare, invocînd:

- urmărirea penală a fost ilegal pornită;
- s-a încălcat competența materială;
- fapta nu a fost confirmată prin probe;
- partea vătămată nu a depus plîngere, conform art. 262 alin. (1) pct. 1) CPP;
- instanța de fond eronat a apreciat probele administrate la caz;
- unele circumstanțe esențiale pentru caz, care pun la îndoială vinovăția inculpatului nu s-au regăsit în partea descriptivă a sentinței;
- comandantul unității militare urma să constate fapta, dar nu poliția;
- inculpatul nu a avut motiv să lovească partea vătămată;
- pedeapsa complementară a fost eronat aplicată, deoarece inculpatul este tînăr, se caracterizează pozitiv și este un specialist bun.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013, a fost respins apelul avocatului, admis apelul procurorului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărîre, prin care Danilovici V.V., a fost condamnat în baza art. 368 alin. (1) CP la 2 ani închisoare; în baza art. 370 alin. (1) CP la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în Forțele Armate pe un termen de 1 an.

În conformitate cu art. 84 alin. (1) CP, pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 2 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții în Forțele Armate pe un termen de 1 an. În rest sentința a fost menținută.

În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut că cumulul de probe pertinente și concludente prezentate în susținerea învinuirii dovedesc vinovăția inculpatului, careva temei de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu se atestă deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală în ansamblu racordă între ele și pe deplin confirmă vinovăția lui Danilovici V.V. în faptele imputate.

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpat instanța de apel a apreciat-o ca fiind o linie de apărare în scopul evitării răspunderii penale.

Declarațiile martorilor Cojocari V., Codreanu D., Ursachi I. instanța de apel le-a apreciat ca tendențioase, fiind date cu scopul de a ajuta inculpatul să se eschiveze de la răspunderea penală, ele fiind combătute prin declarațiile părții vătămate, martorilor Grușca I., Grușca S., probele enumerate mai sus.

Instanța de apel a reținut că motivul aplicării loviturii de către inculpat, părții vătămate ar fi demonstrarea superiorității și faptul că ultimul nu ar fi ascultat pe Cerneavschi V. care are un stagiu de lucru în armată mai mare, iar existența unui conflict între Melnic D. și Cerneavschi V. a fost probată de către partea vătămată prin declarațiile sale.

În privința argumentului apărării privind nulitatea actelor procedurale și anume a procesului verbal de audiere a părții vătămate, instanța de apel a reținut că potrivit procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 18.10.2012 partea vătămată a fost audiată de către procurorul militar Alexandru Chirița (f.d. 49), la fel de către procurorul în Procuratura Militară a fost audiat și martorul Grușca I. și Gurșca S. (f.d. 54-56), respectiv nu poate fi reținut argumentul cu privire la încălcarea competenței materiale.

Argumentul apărării privind încălcarea prevederilor art. 26 alin. (2) și (3) CPP, manifestarea instanței de judecată în favoarea acuzării, predispunerea acesteia să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului și începerea judecării cauzei cu idea preconcepută nu a fost reținută de către instanța de apel, or fiecare probă a fost apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Afirmatia apărării că martorul Grușca S. ar fi practicat arte marțiale timp de doi ani nu are importanță pentru examinarea cauzei penale, iar plîngerea depusă de către partea vătămată la CPR Criuleni este confirmată inclusiv și prin declarațiile martorului Grușca I. și Grușca S.

Opinia avocatului cu privire la asprimea pedepsei complementare este neîntemeiată, ea fiind anume acea pîrghie care va contribui efectiv la prevenirea săvîrșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului cât și a altor persoane. Mai mult ca atât colegiul penal a ajuns la concluzia că instanța de judecată prin sentința pronunțată, neîntemeiat a aplicat în privința condamnatului Danilovici V.V. prevederile art. 79 Cod penal, deoarece circumstanțe excepționale în cauza dată n-au fost stabilite, iar cele enumerate în sentință sunt doar circumstanțe atenuante, pedeapsa nu este echitabilă și doar prin privarea acestuia de dreptul de a ocupa funcții în Forțele Armate RM, scopul preventiv și educativ pedepsei va fi realizat și respectiv va fi ridicată și conștiința juridică a altor persoane.

5. Decizia este atacată cu recurs de către avocatul Igor Țurcanu, în interesele inculpatului, în care se solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocând:

- instanța de apel eronat s-a expus asupra nulității relative a actelor procedurale legate de pornirea urmăririi penale, pe caz fiind nulitatea absolută;
- instanța de apel eronat a constatat că partea vătămată și martorii Grușca I. și Grușca S. au fost audiați de către procurorul militar, deoarece în realitate ei au fost audiați de către locotenentul de poliție Cazacu S.;
- instanța de apel eronat a apreciat declarațiile martorilor apărării și a ignorat alte probe;
- nici inculpatului, nici apărătorului acestuia nu i-a fost înmînată copia apelului procurorului;
- instanța de apel ilegal a aplicat ca circumstanță agravantă faptul că inculpatul nu a recunoscut vina și nu a colaborat cu organul de urmărire penală,
- instanța de apel nu a luat în considerație circumstanțele atenuante pe caz.

5.1 Decizia a fost contestată și de către inculpat, în care se solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, invocându-se temeuri identice cu cele invocate în recursul apărătorului său.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așa cum rezultă din verificarea actelor dosarului, instanța de apel, în baza evaluării proprii, juste, a probelor administrate în cursul urmăririi penale, a celor readministrate în condiții de oralitate, nemijlocire și contradictorialitate în etapa cercetării judecătorești și a celor administrate, cu respectarea dreptului la apărare al părților, în ședințele de judecată, a reținut corect starea de fapt, vinovăția inculpatului și încadrarea juridică a faptelor comise de către acesta în baza art. art. 368 alin. (1) și 370 alin. (1) Cod penal, pentru ce s-a dispus condamnarea lui.

Examinînd decizia atacată în baza criticilor formulate, Colegiul constată neîntemeiate recursurile declarate de partea apărării, conform considerentelor ce se vor dezvolta:

Mai întîi, este de menționat că toate argumentele invocate de recurenți au fost invocate și în instanța de apel, ca urmare fiind examinate detaliat de instanța de apel.

Astfel, în privința primului motiv invocat de recurenți, privind ilegalitatea pornirii urmăririi penale, în lipsa plîngerii părții vătămate, Colegiul consideră corectă și justă constatarea instanței de apel în acest sens, și anume: în conformitate cu ordonanța privind începerea urmăririi penale din 04.09.2012, organul de urmărire penală reprezentat de ofițerul de urmărire penală al SUP CPR Criuleni Cazacu S., a examinat în temeiul art. 262, 263 Cod de procedură penală materialul înregistrat în R-1 cu nr. 642 din 03.09.2012 (f.d. 7).

Prin ordonanța din 04.09.2012 a fost pornită urmărirea penală pe faptul actelor de violență săvârșite asupra militarului, infracțiune prevăzută de art. 368 alin. (1) Cod Penal de către procurorul r-lui Criuleni Melnic A. (f.d. 1). Ulterior în baza ordonanței din 07.09.2012, procurorul r-lui Criuleni Melnic Anatol a transmis cauza penală pentru exercitarea urmării penale Procuraturii Militare mun. Chișinău, ori în conformitate cu prevederile art. 274 alin. (3) Cod de procedură penală, ordonanța de începere a urmării penale, emisă de organul de urmărire penală, în termen de 24 de ore de la data începerii urmării penale, se aduce la cunoștință în scris procurorului care efectuează conducerea activității de urmărire penală, prezentându-i-se totodată și dosarul respectiv. La momentul când a luat cunoștință de ordonanța de începere a urmării penale, procurorul fixează termenul de urmărire în cauza respectivă.

Constatarea instanței de apel în acest sens este în concordanță cu prevederile art. 271 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, Organul de urmărire penală sau procurorul sesizat în modul prevăzut de art. 262 este obligat să-și verifice competența. Dacă organul de urmărire penală constată că nu este competent a efectua urmărirea penală, imediat, dar nu mai târziu de 3 zile, trimite cauza procurorului care exercită conducerea urmării penale pentru a o transmite organului competent.

Totodată urmează de menționat, că urmărirea penală în cauză a fost pornită în baza art. 368 alin. (1) Cod penal, iar conform alin. (1) art. 276 Cod de procedură penală, care reglementează cazurile de pornire a urmării penale numai în baza plîngerii prealabile a victimei nu prevede necesitatea pornirii urmării penale în baza art. 368 alin. (1) ca condiție plîngerea victimei.

Colegiul constată că este nefondată și cea de-a doua critică formulată de recurenți în sensul încălcării competenței materiale ce duce la nulitatea actelor procedurale. Instanța de recurs remarcă că, în mod just instanța de apel a stabilit că prevederile art. 273 alin. (2) Cod de procedură penală, potrivit cărora organele de constatare sunt: comandanții unităților și formațiunilor militare, șefii instituțiilor militare - pentru infracțiuni săvârșite de militarii din subordine, precum și de persoanele supuse serviciului militar în timpul cantonamentelor, nu au fost încălcate.

De asemenea, s-a reținut că nulitatea trebuie invocată la o anumită etapă a procesului. Astfel invocarea nulității relative este restrînsă în anumite limite de timp și anume: 1) în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă sau la terminarea urmării penale când partea ia cunoștință de materialele dosarului, 2) în instanța de judecată când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesului, avîndu-se în vedere la etapa judecătii, precum și a acțiunii procesuale din faza urmării penale, dacă partea n-a luat cunoștință de materialele cauzei conform art. 293 Cod de procedură penală, sau când proba este prezentată nemijlocit în instanța de judecată.

Această particularitate impune părțile să invoce excepția nulității relative în mod operativ într-o anumită perioadă. Neinvocarea nulității relative în termenul prevăzut de lege atrage tardivitatea excepției de nulitate și acoperirea nulității, care nu mai poate fi cerută de partea interesată în altă etapă a procesului penal, ori printr-un alt mijloc procesual.

În acest context, instanța de apel a conchis just, că după examinarea dosarului penal care a fost prezentat pentru luarea de cunoștință, la 13.12.2011, fapt confirmat prin

procesele-verbale (f.d. 113), nu a fost invocată nulitatea începerii urmăririi penale în lipsa plîngerii lui Melnic D., în baza explicațiilor lui Melnic D. și a martorului Grusca I. date organelor de constatare, astfel, apărătorul inculpatului este decăzut din dreptul dat.

Astfel, Colegiul menționează că specificarea recurențelor privind prezența în acest caz a nulității absolute în urma încălcării competenței materiale, dar nu relative, de asemenea nu și-a găsit confirmare, și concluziile instanței de apel în acest aspect sunt juste.

Argumentul recurențelor privind faptul că partea vătămată și martorii Grușca I. și Grușca S. au fost audiați ilegal de către locotenentul de poliție Cazacu S., dar nu de procurorul militar, este apreciat de către instanța de recurs ca neîntemeiat, deoarece conform Ordonanței de recunoaștere în calitate de parte vătămată din 04.09.2012 și procesului-verbal de audiere a părții vătămate din 04.09.2012, locotenentul de poliție Cazacu S. avînd cauza penală în procedură, audiind partea vătămată, analizînd materialele cauzei și verificînd competența sa, a decis expedierea cauzei date Procuraturii militare pentru efectuarea urmăririi penale în continuare conform competenței, ce se confirmă prin Raportul din 04.09.2012 (f.d. 31). Ulterior, la 18.10.2012, procurorul militar Chiriță A. a audiat partea vătămată (f.d. 49-50), iar la 01.11.2012 a audiat și martorii Grușca I. și Grușca S. (f.d. 54-57), ceea ce denotă faptul că acțiunile procesuale invocate ca nule, au fost efectuate conform procedurii legale.

Față de argumentul că instanța de apel la individualizarea pedepsei nu a luat în considerație circumstanțele atenuante pe caz, Colegiul consideră că nu este incident pe caz, deoarece în decizie instanța de apel a menționat că „...circumstanțe excepționale în cauza dată n-au fost stabilite, iar cele enumerate în sentință sunt doar circumstanțe atenuante...”, ceea ce în opinia instanței de recurs este suficient și nu era cazul de a le enumera încă odată.

În privința circumstanței agravante invocate de recurenți precum că inculpatul nu a recunoscut vina și nu a colaborat cu organul de urmărire penală, Colegiul menționează că o astfel de circumstanță instanța de apel nu a constatat, dînsa a indicat în partea argumentării unei pedepse mai aspre, faptul că inculpatul „nu a recunoscut vina, nu a colaborat cu organele competente și nu a realizat cele săvîrșite”, dîndu-i o caracteristică ca personalitate și nu ca circumstanță.

La stabilirea pedepsei Colegiul constată, că instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunilor săvîrșite (care fac parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave), de persoana inculpatului care prin acțiunile sale a subminat autoritatea Forțelor Armate și climatul social-psihologic, a pus în pericol îndeplinirea de către unitate a sarcinilor încredințate, a influențat negativ asupra ordinii de exercitare a serviciului militar prin traume psihologice în rîndul militarilor în termen. În conformitate cu prevederile art. 61 Cod penal și anume cu restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului precum și prevenirea săvîrșirii unor noi infracțiuni atît din partea inculpatului, cît și din partea altor persoane, instanța de apel întemeiat și-a fundamentat soluția sa constatînd că scopul pedepsei penale va fi atins doar prin aplicarea unei pedepse mai aspre în privința inculpatului, inclusiv cu privarea lui de dreptul de a ocupa pe un termen anumit funcții în Forțele Armate RM.

Colegiul constată că, pedeapsa astfel cum a fost individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut în art. 61 Cod penal, și se apreciază că este dozată corespunzător atât cuantumul, cât și modalitatea de executare a pedepselor aplicate.

În dezvoltarea motivelor de recurs, s-a susținut și faptul că instanța de apel eronat a apreciat declarațiile martorilor apărării și a ignorat alte probe, însă Colegiul evidențiază că aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare.

Critica recurenților în sensul că părții apărării nu i-a fost înmînată copia apelului procurorului este, de asemenea, neîntemeiată. Aici, Colegiul specifică că, reieșind din materialele cauzei, conform procesului verbal al ședinței de judecată din 09.04.2013 (f.d. 229-233), inculpatul și avocatul acestuia Țurcan I., care erau prezenți la ședința în cauză, careva obiecții, replici sau cereri în sensul amînării ședinței de judecată, pentru a face cunoștință cu apelul procurorului nu au fost înaintate. În consecință, acest motiv de casare nu poate fi admis.

În recursurile ordinare declarate, decizia recurată este criticată, prin prisma temeiului de casare prevăzut la pct. 6) și 8) alin. (1) ale art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul analizînd cazul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, constată că o hotărîre judecătorească este supusă casării, în temeiul acestui punct cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței. Însă Colegiul constată că, în cauză, instanța de apel respectînd prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală, în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat. De asemenea, lecturînd textul deciziei instanței de apel, se observă că aceasta a oferit răspunsuri la toate motivele apelului declarat și decizia adoptată cuprinde toate motivele pe care se întemeiază soluția, și motivarea soluției nu contrazice dispozitivul hotărîrii. În fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată, în legătură cu ce nu se constată prezența temeiului prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Nici motivul de casare prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, nu este incident în cauză, conform căruia, hotărîrea instanței de apel conține o eroare de drept atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărîre de condamnare pentru o altă faptă decît cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blînde. Însă, aceste temeuri nu sunt prezente la examinarea recursului dat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de către recurenți.

Astfel, Colegiul conchide că temeurile indicate de recurenți nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei instanței de apel și potrivit legii, se impune inadmisibilitatea recursurilor, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 09 aprilie 2013, declarate de către inculpatul **Danilovici Vasile Veaceslav** și avocatul Igor Țurcanu în interesele acestuia, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 18 septembrie 2013.

Președinte:

Petru Ursache

Judecători:

Nicolae Gordilă

Elena Covalenco

Președinte: (semnătură) Petru Ursache
Judecători: (semnătură) Nicolae Gordilă
(semnătură) Elena Covalenco

Copia corespunde originalului

Judecător:

Nicolae Gordilă